

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7891

гр. София, 19.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 19.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **5013** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. Д. С. срещу Решение изх. № СОА 20-РИ09-136/02. 04. 2020 г., издадено от Зам. кмета на Столична община, с което е постановен отказ за достъп до обществена информация, по заявление вх. № 2267/ 5. 03. 2020 г..

С Решение № 4841 /10. 09. 2020 г. съдът е отменил Решение изх. № СОА 20-РИ09-136/02. 04. 2020 г., издадено от Зам. кмета на Столична община, в частта, с която е постановен отказ за достъп до обществена информация, по заявление вх. № 2267/ 5. 03. 2020 г. относно следната информация: Каква е процедурата, с които е избрана кантората, която защитава интересите на Столична община – „Б. и партньори“; в какви случаи и кога се налага привличането/избирането на адвокатски кантори за защита на интересите на Столична община; за срок от 2015 г. до 2020 г. какъв е броят на съдебните дела и кои са те, при които Столична община е използвала адвокатски кантори; за срок от 2015 г. до 2020 г. каква е сумата, която е заплатена на всяка кантора, които Столична община е използвала за процесуално представителство, като се посочи сумата за всяко дело, за всяка кантора; каква е сумата, която е заплатена на адвокатското дружество „Б. и партньори“ към този момент за услугите, предоставени на Столична община по дело № 6641/ 2017 г., по описа на СГС; ако има и други случаи, в които „Б. и партньори“ са представлявали Столична община, колко са те и какви суми са били заплатени, като е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението в тези му части при съобразяване с мотивите на настоящето решение и в сроковете по Закона за достъп до обществена информация. Осъдил е Столична община да заплати на С. Д. С. направените по делото разноски в размер на 10 /десет/ лева.

С входящ на АССГ № 29926/ 28. 09. 2020 г. е постъпила молба по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, с която процесуалният представител на жалбоподателя иска допълване на решението в частта му за разноските.

В депозирания по реда на чл. 248, ал. 2 от ГПК отговор процесуалният представител на ответната страна намира молбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с постъпилата молба и с останалите материали по делото, намира следното:

Молбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК. За да се произнесе по нейната основателност, съдът съобрази следното:

Искането за присъждане на разноски по делото е направено с жалбата. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя са присъдени разноски в размер на 10 /десет/ лева заплатена държавна такса. По делото няма приложен договор за правна защита и съдействие, като липсват доказателства за заплащането на адвокатски хонорар. По този начин за съда не е безспорно установено какъв е размерът на договореното възнаграждение и каква част от него е платена като възнаграждение за адвоката, представляващ жалбоподателя. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК при отмяна на обжалвания акт жалбоподателят има право да иска заплащане на направените от него разноски и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв. Съгласно чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6/2012 на ВКС, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Следователно, за да бъде удовлетворено искането за присъждане на адвокатско възнаграждение, налице е изискване за представяне на договор, с вписан начин на плащане. В случая не е представен договор за уговорено и внесено възнаграждение между жалбоподателя и процесуалния му представител. Липсата на доказателства за договореното и изплатено адвокатско възнаграждение - договор за правна защита и съдействие, представени до приключване на устните състезания обосновава извод, че не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските.

Ето защо не са налице основания за допълване на решението в частта за разноските, поради което направеното искане в тази насока следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на адв. Г., процесуален представител на С. Д. С., за допълване на Решение № 4841 /10. 09. 2020 г., постановено по адм. дело № 5013/2020 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

